

hvorfor Modstanden kommer, thi de Oplysninger af den Art, som i tidligere Tid er blevet givet, har dog ikke været Genstand for Misbrug — i hvert Fald ikke paa en saadan Maade, at der er berettiget Grund til at rejse sig derimod. Den Modstand, det ærede Medlem øvede mod Lovforslaget, tydede da aldeles ikke paa nogen stor Villighed hos de næringsdrivende til at give Oplysninger.

Det ærede Medlem udtalte dernæst Frygt for, at man vilde savne Erfaringer som Basis for Fastsættelse af Avancer, og jeg erkender, at hvis jeg eller en anden Minister, hvad enten det nu var en Venstremand eller en Konservativ, skulde fastsætte, hvad der var passende Avancer — i saa Henseende kunde vi vel være ligestillede —, vilde det vel nok være forbundet med en Del Vanskeligheder, men det er jo heller ikke saa, at en Minister er afskaaret fra at søge Raad og Vejledning — jeg har, jeg havde nær sagt, daglig Konferencer om det ene og det andet Spørgsmaal med Erhvervslivets Folk, og de er altid villige til at give Oplysninger. Og jeg kan da ikke antage, at de skulde være uvillige til at give Oplysninger om, hvad der er passende Avance, det maa de jo have et særdeles godt Kendskab til. Og naar man saaledes har indhentet Oplysninger fra forskellig Side, er der ingen Tvivl om, at selv en Middelmådighed som jeg kunde finde ud af, hvad der var det passende.

Det ærede Medlem udtalte videre, at det vilde give forfærdelig meget at bestille, og det er maaske nok rigtigt, at det vilde give noget Arbejde, men Herregud, vi er jo ikke her i Livet for at doyne Tiden hen. Det ærede Medlem nævnte en Liste over nogle Varer, som havde foreligget for en privat Priskontrollkommission, og denne Liste skulde vise, at det var et uoverkommeligt Arbejde. Denne Liste, som omfattede Isenkram, Farvevarer, Skotøjsreparation, Tandlægevirksomhed og nogle enkelte andre Ting, forekommer mig nu ikke at være saa omfattende, at det skulde være et saa overvældende Arbejde at gennemgaa disse Ting, at det ikke kunde overkommes. Af de Artikler, det ærede Medlem oplæste, var der i Virkeligheden kun en 3—4 Stykker, som havde Betydning, og jeg skulde tro, at man i Løbet af nogle Dage kunde fastsætte en passende Avance paa de Par Ting og mange flere.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa den Bemærkning, at i og for sig kunde det være ligegyldigt, hvad Avancen var, naar blot Prisen var rimelig. Jeg er nu ikke klogere,

end at Prisen i nogen Maade retter sig efter, hvad Avancen og Arbejdslønnen og forskelligt andet er, og Avancen spiller jo dog en Rolle — jeg kan da huske fra Undersøgelser, der er blevet foretaget, at der var en Tid, da Avancen paa et Par Støvler var 12—15 Kr., og naar Støvlerne alt i alt kostede 30 Kr., var det ikke helt uden Betydning, om Avancen var 5 eller 12 eller 15 Kr. til den, der handlede med Støvlerne. Jeg kan derfor ikke erkende, at Avancens Størrelse er saa fuldkommen ligegyldig. En rimelig Avance maa være det, man kan kræve indbefattet i en Vares Pris, og saa kan denne Avance ikke være ligegyldig. Det er jo ikke Samfundet ligegyldigt — det har jeg da et stærkt Indtryk af —, hvilke Fordringer Arbejderne stiller, og det kontrolleres virkelig vidt og bredt i Pressen og mange andre Steder, naar Arbejderne skal have saa og saa meget i Timeløn eller Dagløn eller Akkordfortjeneste, det kontrolleres og diskuteres, hvorvidt det nu er berettiget. Men saa er det dog vel heller ikke mindre berettiget, om Arbejderne til Gengæld fik at vide, hvor meget de Folk tjener, som sælger dem, hvad der er nødvendigt til Livets Ophold.

Det ærede Medlem var i øvrigt inde paa en Række Betragtninger over, at det, der fordyrede Priserne, var kostbare Lokaler og kostbare Emballeringer o. s. v., o. s. v. Det er vist i og for sig rigtigt, at en Konkurrence paa dette Omraade medvirker til at fordyre Priserne, men hvem er det, der fremkalder noget saadant? Det er neppe Publikum, der kræver den kostbare Emballering. Men naturligvis, naar man ser, at Per emballerer sine Varer flot, kan det godt være, at Publikum ogsaa forlanger, at Poul skal gøre det. Men naar Per og Poul kan blive enige om saa mange Ting, kunde de maaske ogsaa blive enige om at undgaa den kostbare og overflødige Emballering. Og det forekommer mig, at her var et Omraade indenfor Næringslivet, hvor Aftaler var berettigede, da de jo vilde gaa ud paa at indskrænke unyttige og overflødige Omkostninger, som før eller senere skal lægges over paa Publikum.

Det ærede Medlem Hr. Rode gik til Dels mod visse Sider af Lovforslaget, om jeg forstod ham ret, i hvert Fald mod Fastsættelsen af en rimelig Avance, hvorimod jeg ikke rigtig forstod, om han i samme Grad var imod Oplysningspligten og Retten til at offentliggøre indkomne Oplysninger. Det forekommer mig at være besynderligt, om der i Rigsdagen ikke skulde være en vis Villighed, i det mindste hos et Flertal, til at